Поетичне вираження любові до матері–землі у віршах «Спасибі», «Розмова з другом». 7 клас

Рідна земля — найдорожчий скарб народу. Любов до неї надихає на подвиги, зігріває душу, допомагає у важкі часи. Красу української землі описував у своїх віршах М. Рильський.

Поет палко любить природу рідного краю. Як живу істоту, описує він ліс у вірші «Розмова з другом»:

Ліс зустрів мене як друга
Тінню від дубів крислатих,
Смутком білої берези…
З глибокою шаною звертається М. Рильський до друга-ліса: «Ти рости на втіху людям, …бережи наші світлі ріки, що полям несуть вологу…». Письменник, вдячний природі за допомогу, закликає людей віддячувати «за кожну деревину, що піде на будови».

Поет висловлює пошану до людей праці. «Яке це славне слово — хлібороб, — із захопленням пише М. Рильський, — який це труд, який солодкий піт…». Звичайно, працівникам допомагає техніка, але «щоб хліб, як сонце, сяяв на столі» необхідно ще докласти рук. За важку і виснажливу працю поет вдячний хліборобу-трударю:

Уклін земний працівникам землі!
Вам, сіячі, плугатарі, — спасибі!
На мою думку, відданість матері-землі — одна з найкращих рис українців. Працюючи на землі з давніх-давен, наш народ зріднився з нею, навчився вірувати в неї і любити її. Саме тому таку шану викликає нелегка праця хлібороба.